

49.

D e k r e t

z dnia 14 stycznia 1922 r.

o wywłaszczeniu gruntu na rzecz rozszerzenia żydowskiego cmentarza grzebalnego w Żychlinie.

Na mocy art. 1 i 2 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie przepisów tymczasowych o wywłaszczeniu przymusowym na użytek dróg żelaznych i innych dróg komunikacyjnych, lądowych i wodnych oraz wszelkich urządzeń użyteczności publicznej (Dz. P. P. P. № 14, poz. 162) i zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 3 stycznia 1922 r. stanowiąco następuje:

Na rzecz rozszerzenia cmentarza grzebalnego gminy wyznaniowej żydowskiej w Żychlinie, powiatu kutnowskiego ulega wywłaszczeniu przylegająca do tegoż od strony północnej działka gruntu o powierzchni 154,038 prętów z osady Leonów, stanowiącej własność Władysława Dębickiego.

Naczelnik Państwa:

J. Piłsudski

Prezydent Ministrów
i Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:

A. Ponikowski

50.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 19 stycznia 1922 r.

w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej ustawy z dnia 18 marca 1920 r. w przedmiocie wydzierżawiania niezagospodarowanych użytków rolnych oraz ustawy z dnia 30 lipca 1921 r. w przedmiocie uzupełnienia i częściowej zmiany rzeczonyj ustawy na obszar Spisza i Orawy należący do Rzeczypospolitej Polskiej.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 26 października 1921 r. w przedmiocie przepisów prawnych, obowiązujących na obszarze Spisza i Orawy, należącym do Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 89, poz. 657) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszar Spisza i Orawy, należący do Rzeczypospolitej Polskiej, rozciąga się moc obowiązującą ustawy z dnia 18 marca 1920 r. w przedmiocie wydzierżawiania niezagospodarowanych użytków rolnych (Dz. U. R. P. № 28, poz. 165) oraz ustawy z dnia 30 lipca 1921 r. w przedmiocie uzupełnienia i częściowej zmiany ustawy z dnia 18 marca 1920 r. o wydzierżawianiu niezagospodarowanych użytków rolnych (Dz. U. R. P. № 75, poz. 513).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:

A. Ponikowski

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

J. Raczyński

51.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 20 grudnia 1921 r.

w przedmiocie zmian i uzupełnień taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. Do taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt z dnia 1 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 40, poz. 243), wraz z późniejszymi uzupełnieniami i zmianami, wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

W części II „Postanowienia taryfowe”.

W rozdz. V „Opakowania zwrotne”.

(Dz. U. R. P. z 1921 r., № 43, poz. 265, str. 614).

Punkt 36 uzupełnia się przez dodanie drugiego zdania o brzmieniu następującem:

„Wyjątek stanowią naczynia, służące do przewozu mleka, śmietanki oraz śmietany za biletami, wymienione w rozdz. XXV (pp. 82 do 93) niniejszych postanowień taryfowych, przewóz których odbywa się bezpłatnie”.

Po rozdz. XXIV „Przewóz linjami kolejowymi, stosującymi warunki specjalne”.

(Dz. U. R. P. z 1921 r. № 64, poz. 410, str. 1092):

Po punkcie 81 wprowadza się nowy rozdział XXV o brzmieniu następującem:

„XXV. Przewóz mleka za biletami.

82. Przewóz mleka kolejami, niezależnie od ogólnego sposobu jego przewozu za kwitami bagażowymi i za listami przewozowymi, dokonywa się—po wyjednaniu zezwolenia odnośnej dyrekcji,—także za oddzielnymi biletami, według taryfy dla przewozu przesyłek pośpiesznych ulgowych (Taryfa towarowa Cz. II.—A. Postanowienia taryfowe ogólne I—punkt 9.—B.).

Kolej ma prawo wstrzymać przewóz mleka za biletami w każdej chwili, jeżeli tego wymagać będą względy ruchu, lub jeżeli nadawca, względnie odbiorca, nie zastosuje się do niniejszych przepisów.